

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111200152
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111200152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľky: S. K., G. L. XX, G., proti odporcovi: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 56.666 eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 5.októbra 2012, č.k. 19C/1/2011-86, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi zaplatenia sumy 56.666,- eur titulom ujmy na jej právach spôsobenej jej nesprávnym úradným postupom Generálnej prokuratúry SR tým, že sa odmietla zaoberať jej podnetom na podanie mimoriadneho dovolania s odôvodnením, že zo strany navrhovateľky došlo k zmeškaniu jednoročnej lehoty na podanie mimoriadneho dovolania, avšak v liste GP zn. V12 Pz 208/09-15 prokurátorka JUDr. Alena Tomková nesprávne citovala ust. § 372p ods. 1 O.s.p. a podľa jej názoru bol jej podnet na mimoriadne dovolanie podaný včas. Rozhodol tak podľa § 19 ods. 1, ods. 1, § 31 ods. 1, 2, § 33 ods. 1, § 34 ods. 1, 2, § 35 ods. 1 a 3 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, § 243e ods. 1, § 243f ods. 1, § 243g, § 372p ods. 1 O.s.p., § 222 ods. 1 O.s.p. účinného od 15.10.2008 a § 222 ods. 1 O.s.p., keď vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľka sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I č.k. 8C 377/97 domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti dom súp. č. XXXXXX, parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX, okres Bratislava I, obec Bratislava Mestská časť G. - N. S., v ktorom konaní súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 18.09.2007 zrušil podielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu k nehnuteľnosti a nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľke, ktorú zaviazal zaplatiť odporcovi titulom vyporiadania spoluvlastníctva sumu 4.500.000,- Sk. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, navrhovateľka odvolanie nepodala a písomným podaním doručeným súdu dňa 07.10.2008 odporca vzal odvolanie späť. Uznesením krajského súdu zo dňa 09.10.2008, právoplatným dňa 09.02.2009, bolo odvolacie konanie zastavené. Navrhovateľka dňa 02.03.2009 podala na Generálnu prokuratúru SR podnet na mimoriadne dovolanie proti tomuto rozsudku a dňa 14.04.2009 opakovaný podnet. Listom zo dňa 27.05.2009 jej Generálna prokuratúra odpovedala, že s poukazom na ust. "§ 222 ods. 1 O.s.p. v znení platnom do 14.10.2008, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo". Prokuratúra ďalej konštatovala, že: "proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V (zrejme malo byť uvedené Okresného súdu Bratislava I - pzn.) č.k. 8C/377/1997-336 podanie mimoriadneho dovolania nie je možné, lebo 26.11.2008 uplynula zákonná jednoročná lehota na podanie mimoriadneho dovolania. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislava z 09.10.2008 č.k. 12Co/36/2008-369, 12Co/38/2008 mimoriadne dovolanie nie je prípustné".

Z uvedeného dôvodu generálna prokuratúra podnet odložila. V uvedenom liste prokuratúra nesprávne citovala znenie § 372p ods. 1 O.s.p., keď namiesto správnej citácie tohto zákonného ustanovenia "od 15.10.2008" uviedla citáciu zákona "do 15.10.2008". Dospel k záveru, že odporca sa pri vybavovaní podnetu navrhovateľky riadil príslušnými citovanými zákonnými ustanoveniami zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre a z tohto pohľadu nie je možné konštatovať jeho nesprávny úradný postup. Poukázal na to, že na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom zmysle § 243e a nasl. O.s.p. nie je právny nárok, ako aj na skutočnosť, že navrhovateľka vo svojom podnete napáda právoplatný rozsudok okresného súdu, voči ktorému ona odvolanie nepodala. Uviedol, že navrhovateľka v konaní nepreukázala naplnenie predpokladov potrebných na uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle § 3 a nasl. zák. č. 514/2003 Z.z., t.j. existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, definovanú ako vzájomný pomer príčiny a následku medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Uviedol, že za nesprávny úradný postup v zmysle cit. zák. nemožno považovať pochybenie prokuratúry v citácii zákonného ustanovenia, ak toto nemalo vplyv na vybavenie podnetu navrhovateľky na podanie mimoriadneho dovolania. Ďalej dospel k názoru, že navrhovateľka pri podávaní žaloby vychádzala z nesprávneho výkladu znenia § 372p ods. 1 O.s.p., keď pri posudzovaní možnosti aplikácie tohto ustanovenia v znení účinnom od 15.10.2008 je rozhodujúce, kedy bolo podané späťvzatie odvolania v odvolacom konaní, pričom odporca v danom prípade vzal odvolanie späť dňa 07.10.2008, t.j. pred účinnosťou príslušnej novely O.s.p. č. 384/2008 Z.z., a preto účinky späťvzatia odvolania je potrebné posudzovať podľa znenia § 221 ods. 1 O.s.p. účinného do 14.10.2008, podľa ktorého, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. S poukazom na § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalej odporcom vznesenou námietkou premlčania, keď v danom prípade nie je možné konštatovať vznik škody u navrhovateľky v súvislosti s konaním odporcu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľka, žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, v ktorom ho zaviazala, aby vydal rozsudok, v ktorom uzná, že boli porušené jej práva a zároveň uzná jej právo na odškodné za to, že generálna prokuratúra sa odmietla zaoberať jej podnetom vo veci samej z dôvodu zmeškanej lehoty, hoci svoj podnet podala v riadnom termíne. Uviedla, že toto konanie Generálnej prokuratúry SR je nezákonné, pretože ako občan SR má v zmysle čl. 14 Ústavy SR spôsobilosť na všetky práva, medzi ktoré patrí aj právo na to, aby sa Generálna prokuratúra SR zaoberala vecou jej podnetu v prípade, že ho podá v riadnom termíne. Tým, že Generálna prokuratúra SR sa odmietla zaoberať jej podnetom vo veci, nezákonne jej siahla na jej právo, z čoho jej v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR vznikol nárok na odškodné v sume 56.666,- eur. Príčinná súvislosť je podľa jej názoru medzi jej ústavným právom na všetky práva podľa čl. 14 Ústavy SR a právom na odškodné, ak jej niekto na jej ústavné práva siahne podľa čl. 46 (3) Ústavy SR. Namietala, že súd prvého stupňa svojím rozhodnutím prekročil dispozičné právo, ktorým je viazaný, t.j. že koná len v tej veci, ktorú navrhovateľ žiada prerokovať, keď ona presne označila predmetnú vec ako žalobu za protizákonné konanie Generálnej prokuratúry SR, ktorého sa dopustila tým, že sa odmietla zaoberať jej podnetom na mimoriadne dovolanie s odôvodnením, že zmeškala zákonný termín, napriek tomu, že svoj podnet predložila v riadnom termíne, kedy ešte zostávalo 11 mesiacov na prípadné podanie mimoriadneho dovolania. Uviedla, že vo svojej žalobe a taktiež v podaní, ktorým odstránila vady žaloby, neuviedla, že by žiadala, aby súd konal vo veci pre nesprávny úradný postup, a preto všetky časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvého stupňa vyjadril svoj právny názor vo veci nesprávneho úradného postupu, považuje za irelevantné k petitu predmetnej žaloby. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, že ust. § 222 ods. 1 O.s.p. bolo novelou č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008 doplnené o druhú vetu, podľa ktorej lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania a túto novelu nespojil s ust. § 372p ods. 1 O.s.p., podľa ktorého na konanie začaté pred 15.10.2008 sa použijú predpisy účinné od 15.10.2008, ak nie je ďalej ustanovené inak. Uviedla, že uznesenie č. 12C 136/2008-369, 12Co/38/2008, vydané Krajským súdom v Bratislave nadobudlo právoplatnosť dňa 09.02.2009 a od tohto dátumu majú plynúť lehoty na ďalšie právne úkony v zmysle novely č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008, a keďže jej podnet na mimoriadne dovolanie je s dátumom 02.03.2009, je dôvod zmeškania lehoty v rozpore so zákonom, a teda protizákonný. Za irelevantné považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, že nemá právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania, pretože žalobou sa nedožadovala svojho práva z dôvodu, že generálny prokurátor nepodal mimoriadne dovolanie. Uplatnila si ústavné právo podľa čl. 14 Ústavy SR a to, aby

sa Generálna prokuratúra SR zaoberala jej podnetom vo veci samej, ak ho podá v zákonnej lehote. Namietala, že Generálna prokuratúra SR porušila zákon, podľa ktorého sa musí zaoberať podnetom dve veci v prípade, že tento bol podaný v riadnom termíne a protizákonné konanie Generálnej prokuratúry SR jej spôsobilo ujmu na jej ústavných právach v zmysle čl. 14, a tak jej vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným postupom štátneho orgánu.

Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že súd nemôže vyhovieť odvolaniu navrhovateľky, pretože mu neprislúcha ani hodnotiť dôvodnosť podania podnetu na mimoriadne dovolanie, ani prejednávať prípadné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré by mohlo byť vydané, ak by bolo mimoriadne dovolanie podané.

Odvolačný súd prejednal vec v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti návrhu, ktorým sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi zaplata sumy 56.666,- eur titulom náhrady škody spôsobenej jej nesprávnym úradným postupom Generálnej prokuratúry SR, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke, keď zistený skutkový stav posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 153/2001 Z.z. a zákona č. 514/2003 Z.z. a správne dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala splnenie zákonom stanovených predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom konštatoval, že za nesprávny úradný postup v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. nemožno považovať pochybenie prokuratúry v citácii zákonného ustanovenia a správne poukázal aj na to, že na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom v zmysle § 243e a nasl. O.s.p. nie je právny nárok. S týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Nedôvodne navrhovateľka vo svojom odvolaní namieta, že súd prvého stupňa prekročil svoje dispozičné právo, ktorým je viazaný, t.j. že konal len v tej veci, ktorú navrhovateľ žiada, pretože ona nežiadala, aby súd konal vo veci pre nesprávny úradný postup, ale vec označila ako žalobu za protizákonné konanie Generálnej prokuratúry SR. Z návrhu na začatie konania, doručeného súdu dňa 05.01.2011, je nesporné, že navrhovateľka sa domáhala náhrady ujmy na jej právach, ktorá predstavuje sumu 56.666,- eur, pričom v odôvodnení návrhu uviedla, že podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (nesprávne uviedla č. 514/2008 Z.z.) žaluje SR ako štát, ktorý v zmysle § 9 ods. 1 zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Generálnej prokuratúry SR tým, že sa odmietla zaoberať jej podnetom na podanie mimoriadneho dovolania, a to z dôvodu uplynutia zákonnej jednoročnej lehoty na podanie mimoriadneho dovolania, napriek tomu, že jej podnet bol podaný včas. Okrem toho v návrhu na začatie konania musí navrhovateľ v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. uviesť pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, ktorým je opísanie skutkového deja, označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a musí uviesť čoho sa domáha, avšak nie je povinný uviesť právny titul, na základe ktorého sa domáha uplatneného nároku, a i keď tento právny titul uvedie, súd nie je ním viazaný, pretože právna kvalifikácia uplatneného nároku prislúcha výlučne súdu.

V prejednávanej veci aj vzhľadom na rozhodujúce skutkové okolnosti uvedené navrhovateľkou v návrhu, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne kvalifikoval navrhovateľkou uplatnený nárok na zaplata žalovanej istiny ako nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánov verejnej moci v zmysle § 3 a nasl. zák. č. 514/2003 Z.z. Správne preto súd prvého stupňa postupoval, keď skúmal splnenie zákonom stanovených podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá mala navrhovateľke vzniknúť nesprávnym úradným postupom generálnej prokuratúry v súvislosti s vybavením jej podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ktorými podmienkami sú: existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, nesprávny úradný postup generálnej prokuratúry a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že Generálna prokuratúra SR sa dopustila nesprávneho úradného postupu tým, že sa odmietla zaoberať jej podnetom na podanie mimoriadneho dovolania z dôvodu uplynutia zákonnej jednoročnej lehoty na podanie mimoriadneho dovolania, pričom prokurátorka JUDr. Alena Tomková v liste z GP zn. VI2 Pz 208/09-15 zle citovala ust. § 372p ods. 1 O.s.p., keď uviedla, že "na konanie začaté pred 15.10.2008 sa použijú právne predpisy účinné do 15.10.2008" a správna citácia mala byť: "na konanie začaté pred 15.10.2008 sa použijú právne predpisy účinné od 15.10.2008", pričom novelou č. 384/2008 Z.z. účinnou od 15.10.2008 bolo ust. § 222 ods. 1 O.s.p. doplnené o druhú vetu, podľa ktorej "lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania". Uviedla, že podnet na

podanie mimoriadneho dovolania podala dňa 02.03.2009, pričom odvolacie konanie bolo právoplatne zastavené dňa 09.02.2009, a preto jej podnet na mimoriadne dovolanie bol podaný včas.

Správne súd prvého stupňa navrhovateľkou tvrdený postup Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní podnetu navrhovateľky na podanie mimoriadneho dovolania skúmal na základe predložených listinných dôkazov z hľadiska jeho správnosti podľa príslušných ustanovení zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Podľa § 31 ods. 1 cit. zák. prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 cit. zákona podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len "podávateľ podnetu"), ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 cit. zákona prokurátor je povinný vybaviť podnet do 2 mesiacov od jeho podania v odôvodnených prípadoch rozhodne o predložení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 33 ods. 2 cit. zákona prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v ods. 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 cit. zákona podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 35 ods. 1 cit. zákona pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

V konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní podnetu na podanie mimoriadneho dovolania možno skúmať len dodržanie zákonom stanoveného postupu pri vybavovaní podnetu v zmysle cit. ustanovení, t.j. či bol podnet vybavený v zákonom stanovenej lehote, či bol podávateľ podnetu upovedomený o spôsobe vybavenia podnetu v zákonom stanovenej lehote, či prokurátor prešetril všetky rozhodujúce skutočnosti, ale nemožno v tomto konaní preskúmavať meritórne dôvody nevyhovenia podnetu, a teda ani správnosť posúdenia, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu alebo či boli splnené podmienky na podanie opravného prostriedku - mimoriadneho dovolania.

V prejednávanej veci z predložených listinných dôkazov vyplýva, že na podnet navrhovateľky zo dňa 02.03.2009 odpovedala navrhovateľke Krajská prokuratúra v Bratislave listom zo dňa 03.04.2009 pod sp. zn. Kc 75/09-9 a následne na jej opakovaný podnet zo dňa 14.04.2009 odpovedala Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 27.05.2009 sp. zn. VI/2 Pz 208/09-15, pričom z obsahu tohto listu vyplýva, že Generálna prokuratúra SR sa zaoberala podnetom navrhovateľky, prešetrila rozhodujúce skutočnosti a upovedomila navrhovateľku, ako podávateľku podnetu, o spôsobe jeho vybavenia, a teda pri vybavovaní podnetu navrhovateľky postupovala v súlade s citovanými ustanoveniami. I keď v odpovedi na podnet navrhovateľky došlo zo strany Generálnej prokuratúry SR k nesprávnej citácii zákonného ustanovenia, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že len samotnú nesprávnu citáciu zákonného ustanovenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup v zmysle cit. zákona. Námietky navrhovateľky týkajúce sa nesprávneho posúdenia uplynutia lehoty na podanie mimoriadneho dovolania, odvolací súd posúdil ako nedôvodné, pretože dospel k záveru, že aj v prípade, ak by Generálna prokuratúra SR nesprávne posúdila lehotu na podanie mimoriadneho dovolania, nemohla navrhovateľke vzniknúť v príčinnej súvislosti s týmto; hoci aj nesprávnym; posúdením ujma, keďže nemá právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania, a pokiaľ by aj bolo mimoriadne dovolanie podané, automaticky by jej nezakladalo úspech v konaní vo veci samej, od ktorej skutočnosti odvodzuje svoj nárok na náhradu ujmy.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva nárok na určitý spôsob vybavenia podnetu, resp. sťažnosti, a preto nespokojnosť navrhovateľky, ako podávateľky podnetu, so spôsobom vybavenia jej podnetu nezakladá nesprávny úradný postup. Za stavu, keď Generálna prokuratúra SR relevantným spôsobom reagovala na podnet navrhovateľky, venovala mu pozornosť zodpovedajúcu jej povinnostiam vyplývajúcim jej z kompetenčného zákona a jej podnet

neignorovala, nemôže len nesúhlas navrhovateľky s obsahom odpovedi na jej podnet založiť nesprávny úradný postup.

Správne preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľka v konaní nepreukázala základné zákonné predpoklady, potrebné na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom voči štátu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym postupom.

Odvolačný súd dospel k záveru, že obsah odvolania navrhovateľky nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov súdu prvého stupňa z hľadiska ňou uplatňovaných odvolacích dôvodov, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil riadnym návrhom podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.